

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIII. ZATURDAG den 30sten MEI 1835. No. 22.

GEMENGDE BERIGTEN.

De fransche dagbladen melding makende van de vermoedelyke familie verbintenis van de Princes Victoria, waarschynelyke erfgename van den Engelschen troon, met den tweeden zoon van Z. K. H. den Prins van Oranje, laat daarop de volgende aanmerkingen volgen :—

Eene zoodanige vereeniging zou moeijelyk kunnen plaats hebben, zonder de uitvoering van het traktaat van 15 November te belemmeren. Overigens kan men in dit ontwerp een bewys zien van den nyd, waarmede het Engelsche Gouvernement onze alliantie met Belgie beschouwt, waartegen het op die wyze zou trachten op te wegen. Ook weet men, dat de staatkunde der Toties steeds gestrekt heeft om zoo veel voet op het vaste land te hebben als mogelyk was. Hanover zal by den dood des tegenwoordigen Konings aan de Engelsche kroon open vallen. Het zou dus een fraaije diplomatische trek wezen, indien men aan deze kroon, in een zeker opzigt, het meesterschap over Holland verze- [illegible]

Het gevolg daarvan zou zyn, dat in geval van botsing tusschen de Hollanders en Belgen, Frankryk en Engeland een onvermydelyk aandeel aan den worstelstryd zouden nemen, en ditmaal tegen elkander overstaan.

Het onderhavige huwelyk zou, plaats grypende, een eind maken aan de engelsch-fransche alliantie. Dat ons Kabinet wel toezie.

Wy hebben van het nieuws door eenige dagbladen medegedeeld, en de mogelykheid eener echtverbindtenis van de Prinses Victoria, vermoedelyke erfgename van den Engelschen troon met den tweeden zoon des Prinsen van Oranje betreffende gewag gemaakt. Dit ontwerp geeft aanleiding tot de volgende herinneringen :

In 1812 zag Engeland ook zyn Koningschap op het punt om op het hoofd eener vrouw, de Prinses Charlotte, dochter van George IV over te gaan. Het huis van Oranje van het stadhouderschap beroofd, leidde een burgerlyk en vry bekrompen leven in de residentie plaats Berlyn. Het had weinig of geene kans om eene hooge politieke plaats in de wereld te hernemen, indien de ster van Napoleon Europa bleef beheerschen. Het moest dus tot den val van dien grooten man medewerken, en elke gelegenheid te baat nemen, om zich zoo mogelyk weer in Vorstenrang te plaatsen.

Met dit dubbele oogmerk wierp het Oranjehuis de oogen op de Prinses, die in Engeland huwbaar was en trachtte haar den oudsten Zoon telgen tot echtgenoot te doen aannemen.

Dit ontwerp dat, wegens zeelvoudige verwantschap, zeer gepast was, moest door al de met Hanover verbondene huizen worden goedgekeurd, en werd dit ook.

Maar in Engeland had men nog, in de toenmalige krisis, de stilzwygende toestemming der natie voor de verbindtenis van de erfgename der kroon, noodig, en daartoe behoefden slechts de staatkunde, zoowel als de belanghebbende familien, voordeel in die schikking te zien. Men stelde dus de zaken uit dit oogpunt voor :

De ontworpene vereeniging, de regten der huizen van Hanover en Oranje op het hoofd der twee echtlieden vereenigde, verzekerde aan het laatste den steun van de geheele Britsche magt. De vader van den jongen Prins had een grooten aanhang in Holland, die slechts door het overwigt van Frankryk werd in toom gehouden.— Het geheele land was ontevreden, den stilstand van handel moede en gereed om een juk, dat het ten verderve leidde, af te schudden.

De oude provincien behoefden slechts eene krachtdadige bescherming, om te worden overgehaald tot het opsteken van eene vaan, welke het sein zou wezen [illegible] land, waar de afwezigheid des Keizers en van byna alle Fransche troepen de gunstigste gelegenheid daartoe boden.

Na het voltooijen des huwelyks zou eene landing van Engelsche troepen in Holland onder aanvoering van den tegenwoordigen Koning, en deszelfs zoon, Koning in spe van Groot-Brittanje, die groote beweging hebben beslist en waarschynlyk twee jaren vroeger, de gebeurtenissen in 1812 voorgevallen hebben daargesteld.

Onverwachte omstandigheden deden dit even groot als wel ontworpen plan in duigen vallen. De eerste was den stellige afkeer van den Prins voor de Prinses en van deze voor den Prins. Maar deze zou welligt zyn geweken voor den vereenigden aandrang van zoo vele bloedverwanten, die hun plan met alle geweld wilden doorzetten, zoo niet eene tweede omstandigheid dien afkeer versterkt en onoverkomelyk gemaakt hadde.

De vader van den jongen Prins had zyn opperstalmeester, den Baron von Herdt, naar Londen doen vertrekken om de tegenkanting van zyn zoon te bestryden.— Deze Officier moest zyne reis tot in Spanje voortzetten, waar de jonge Prins toenmaals als Aide-de-Camp van Wellington by het Engelsche leger diende.

Ongelukkiglyk voor den Baron von Herdt nam hy zynen weg over Hamburg, waar zyne vermomming hem niet aan de waakzaamheid der hooge policie kon doen ontsnappen. Van dit oogenblik af, werd hy in Denemarken, Zweden, Engeland en zelfs tot in Spanje gevolgd ; dat is te zeggen, alles wat hy deed, raakte bekend.

By zyn terugkeer door Hamburg werd hy gearresteerd, en vond men al de stukken tot de verbindtenis en de gevolgen, welke men er van verwachtte, betrekkelyk, in zyne rytuig verborgen.

De in beslag genomene papieren werden den Keizer toegezonden, die ze by zyne intrede in het Kremlin ontving. Op zynen tegentogt behield hy slechts eenen brief, die van de hand des prinsen van Oranje was.

De mededeeling van dien brief aan de Prinses Charlotte verbrak voor altyd eene alliantie, die aan de twee meest belanghebbende partyen tegenstond, maar door staatkundigen aandrang mogelyk zou geslaagd zyn.

Thans is er eene nieuwe erfgename voor den Britschen troon en een nieuwe Prins van het Huis van Oranje, die hare verbindtenis zoekt. Is het niet opmerkelyk, dat dit plan op het zelfde tydstip worde geboren, waarin de handen van goede verstandhouding tusschen Engeland en Frankryk schynen te verslappen ?

[illegible] der Franschen, over de betaling der schaden aan de Amerikanen, oordeel te kunnen, geloven wy den le- [illegible] ling der onderscheidene fransche couranten van de boodschap des Presidents der Vereenigde Staten mede te deelen.

De beoordeeling van *Le Temps* :

"Wy ontvangen van over de Atlantische Zeeen eene uitdaging van eene onverwachte hevigheid, door het hoofd eener zoogenaamde liberale republiek aan het liberale en regtvaardige Frankryk gerigt.

"Met leedwezen ziet men den Generaal Jackson op een' al te vroeg vyandigen toon de conclusie eener zaak, welke hy weet, dat by ons aan eene nieuwe wetgeving moet worden onderworpen, reeds vooraf beoordeelen.

"Buiten de regten der Vereenigde Staten en de [illegible] welke zy zich meenen te moeten beklagen, ligt in deze zaak der door hen gereklameerde 25 millioen een vraagpunt van constitutionele wettigheid opgesloten, hetwelk het hoofd eens staats, die door de [illegible] constitutionele beginselen [illegible] wordt, beter had moeten beoordeelen en waarderen.

"Men weet wel, dat de Generaal Jackson, niettegenstaande eenige redenaarsvaardigheid, waarmede hy elk oogmerk om Frankryk bekend te maken van zich door af te schudden, zich in dit geval toont, gelyk hy in zyne geschillen met de Bank geweest is, een vermaard drogredenaar en [illegible] patriot.

"Frankryk behoeft zich aan die snoevery niet veel te storen, daar zekere uitdrukkingen er van ongetwyfeld door particuliere belangen zyn in de pen gegeven ; ook zou men gemakkelyk het hoekje van Parys kunnen aanduiden, van hetwelk de raadgevingen, door de stellers dier boodschap gevolgd, hebben kunnen uitgaan.

"Ongetwyfeld zou datgeen wat billyk is niet met regt kunnen worden geweigerd.

Maar het staat nog niet vast of wettige vorderingen antwoord verdienen, wanneer haar vorm en de geest die er in doorstraalt, de voldoening er van tot eene schande zouden maken.

" Zonder iets te willen bepalen aangaande de wyze, waarop deze kiesche kwestie door de Fransche Kamers zal worden beoordeeld, en overtuigd dat in alles wat des lands eer en waardigheid betreft, noch dezelve, vertegenwoordigers noch het Gouvernement den minsten [illegible] behoeven, betuigen wy slechts op nieuw ons leedwezen, dat het gezamenlyke ministerie zich niet solidair heeft willen verklaren voor den Heer de Broglie en plaats maken voor een nieuw kabinet, meer geschikt tot het oplossen der kwestie van de Vereenigde Staten, zoowel als van vele andere.

Constitutionnel: De boodschap van den President der Vereenigde Staten is eene staatkundige daad van het hoogste gewigt. Ter beurze, in de kamer en de salons is zy heden het voorwerp van alle gesprekken en veelvuldige redekavelingen geweest.— Het moet gezegd zyn, de gevoelens waren genoegzaam eenstemmig ; de Fransche waardigheid acht zich beleedigd. De aanspraak is eene volmaakte, duidelyke bedreiging. De President Jackson heeft zich bedrogen, wanneer hy dacht dat Frankryk daarin iets anders konde ontwaren ; hy heeft zich nogmaals bedrogen, wanneer hy rekent op de uitwerking zyner ophelderende woorden ten einde aan onze wetgevende kamers de bekrachtiging af te persen, welke zy eenmaal hebben geweigerd. Hoedanig hunne aarzelende hebbelykheden ook wezen mogen, zullen zy toch niet ten aanschouwe van het land den [illegible] ten. Al hadden de Vereenigde Staten wat den grond der zaak betreft regt, hebben zy echter hunne zaak bedorven. Aan de overzyde der Atlantische zee is het belang eene vermogende drijfveer, welke Frankryk [illegible]. Frankryks drijfveer, [illegible] alvermogende drijfveer is de nationale fierheid, die voor geene bedreiging terugdeinst. De President klaagt dat men het vierde gedeelte eener eeuw heeft besteed aan het erkennen der schuld ; al ware zy regtmatig, al ware zy individuëel erkend, zoude men eeuwen lang kunnen vechten om de betaling daarvan te erlangen, indien dezelve op zulk eenen toon wierd gevorderd.

Waar is echter dat regt waarop de President Jackson snoeft ? De Fransche Gezant in de Vereenigde Staten heeft de schuld erkend, de Fransche Regering heeft [illegible] traktaat goedgekeurd. Welnu ! moet men eenen demokratischen Staat herinneren, dat de daden der uitvoerende magt, die met subsidien in verband staan, geene kracht hebben dan door de bekrachtiging der wetgevende magt. Deze bekrachtiging missende, zyn zulke daden zonder waarde, en iedere Staat behoudt de hem eigene regten, afgezonderd van [illegible]. Zie daar het [illegible] der vertegenwoordigende Gouvernementen, by welke het geld des volks slechts met toestemming der Vertegenwoordigers des lands wordt uitgegeven. Zoodanig zyn de Vereenigde Staten zelve in deze zaak te werk gegaan ; hunne oorspronkelyke vordering van schadeloosstelling beliep 90 millioen ; toen een traktaat tot stand werd gebragt, waarby de schuld tot 25 millioen werd gereduceerd, werd de bekrachtiging van het kongres verlangd. De President en zyne onderhandelaars hadden slechts een provisioneel mandaat vervuld ; de wetgevende magt ratificeerde hunne verrigting, deze alleen bezat het hooge [illegible] van de schuld bepaald [illegible]. Dit regt, hetwelk de [illegible] om den eisch der [illegible] te verminderen, moest wel door een uitgevend gezag, ten einde daaraan te voldoen, worden aangewend.— Het kongres heeft het traktaat bekrachtigd, de Kamer heeft het van de hand gewezen door de gelden te weigeren ; het traktaat is vervallen, en derhalve moet er over [illegible] en niet over het traktaat worden gehandeld.

De President Jackson beveelt den vertegenwoordigers des Amerikaanschen volks de vaststelling aan eener wet, waarby tot het in beslag nemen van Fransch eigendom wierd gemagtigd, voor het geval dat in de tegenwoordige zitting geene gelden ter betaling van de schuld werden toegestemd. Wy kunnen de beslissing van het kongres niet voorspellen. Maar wy merken aan, dat, ongelukkiglyk voor de Amerikaansche belangen, de inwendige oneenigheden, die de Unie verdeeld houden, geschikt zyn om de taal der oppositie stouter te maken ; misschien zullen tooneelen van geweld plaats hebben daar, waar men in gematigdheid behoorde te wedyveren. De taal van den President zelven heeft ongetwyfeld deze omstandigheid in aanmerking genomen, welke hem noodzaakt populariteit te verwekken ten koste van gezonde staatkunde. Evenwel zal de noodzakelykheid, om in zulk een zwaarwigtig onderwerp met behoedzaamheid te werk te gaan, zich te vermogend doen gevoelen, dan dat het Kongres de zaak niet naauwkeurig zoude onderzoeken, alvorens den, door den oorlogzuchtigen President voorgestelde maatregel aan te nemen.— [illegible] tende uitleggingen van den Generaal Jackson zullen deze geaardheid niet wegnemen.

Wy hopen echter dat zoodanig niet de treurige uitslag van dezen geldtwist wezen moge. Het Amerikaansche volk heeft de sterke medewarigheid niet vergeten, door welke het aan Frankryk is gehecht, noch ook de groote diensten, door dit land aan hetzelve bewezen. Het Kongres zal begrypen, dat eene schuld, ware zy regtmatig, niet alzoo met den degen in de vuist kan worden ingevorderd, en dat de eer eener Fransche wetgevende Kamer haar niet vergunt voor bedreiging te zwichten.

Het *Journal des Debats* zegt :

Wy zyn er [illegible] den dreigenden toon, die in deze boodschap opzigtelyk de betrekkingen der Vereenigde Staten met Frankryk heerscht, voor de taal eener publieke opinie te houden.— Slechts eene der drie magten van den staat heeft gesproken, en juist die, welke zich door hare vroegere daden, door hare herinneringen en kryggewoonte het gemakkelykste buiten de grenzen van verstand en rede moest laten vervoeren.— Het zwygen der overigen voegt ons tot nog toe, geene waarde te [illegible] ten aan dreigementen, die in geen geval zonder de sanctie van al de constitutioneele magten zouden kunnen worden verwezenlykt. Maar wy hebben ons dezelve [illegible] taal sterk aangetrokken en zouden dezelve zonder moeite kunnen beantwoorden, indien wy slechts dezelfden toon wilden aannemen. Frankryk heeft zulken zyne edelaardige handelwyze niet betwyfelen, en elk weet dat dit de eenige goede hoedanigheid niet is, die elk hetzelve toekent.

De *National* die aan eene vredebreuk gelooft, zegt verder :

Om dit onheil voor te komen, zegt hy, moesten het Amerikaansche Gouvernement, de senaat en het volk beseffen, dat het belang der twee natiën eene aanknooping van nieuwe negociatien vordert ; niets van dien aard schynt tot heden door de organen der verschillende Amerikaansche volksmeeningen te zyn in aanmerking genomen ; of wel de Kamer der Fransche Gedeputeerden moest genoegzame beradenheid, vaderlandsliefde en beleid bezitten, om de administratie, welke voor de [illegible] van het traktaat der 25 millioenen verantwoordelyk is, daarin te vernen en eene geheele anders denkende administratie aan de kroon op te leggen."

De *National* meent, dat dit resultaat niet zal kunnen worden bereikt, " omdat," zegt hy, " verkondigd is geworden, dat het Gouvernement in den koning berust, dat het traktaat der 25 millioenen zoowel als alle andere operatien onzer buitenlandsche staatkunde het werk van den diepe overweging des konings en van zyn verwonderlyke staatkundig genie. Een zoo magtig en werkzaam [illegible] zal zich nooit Ministers laten opdringen, die niets anders zouden te doen hebben dan het tegen te werken.

" De twist zal dus zynen noodlottigen loop moeten volgen, maar het zal een groot ongeluk zyn voor het Frankryk van 1830, hetgeen men dus zoo ver zal hebben gebragt van de medepligtige te wezen zyner natuurlyke vyanden en de vyand der eenige bondgenooten in grondstellingen en belangen, welke het ter wereld bezat."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 29 Mei 1835.

NAMENS den HoogEd. Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat [illegible] Juny als volgt is bepaald : het brood van vyftien Cents moet 19 Oncen wegen, en van mindere pryzen naar evenredigheid ; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys, een once minder mogen wegen ; op zoone als by de Publicatie van den 16den Maart 1834 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Inschryving.

ONDER goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, zal de ondergeteekende Administrateur der Financien, aan de voordeeligste inschryvers, ten behoeve der Koloniale Kas verkoopen : Wissels ten bedrage van meer of min Elf Duizend Gulden (ƒ11,000.) Ned. Ct., door den Heer Gezaghebber voormeld op het Ministerie voor de Kolonien, op vier maanden sigt, aan de order van den Kolonialen Ontvanger afgegeven.

De inschryving billetten zullen voor ronde sommen tot ƒ100. toe, op Woensdag den 3den Juny aanstaande tot des voormiddags te elf ure ten Kantore van den Administrateur der Financien voormeld, worden aangenomen.

[illegible] BOSCH.

Den 29 Mei 1835.

OPROEPING.

DEgenen die op den 13 dezer maand voor de Commissie van doleantie bezwaren hebben ingebragt wegens den aanslag op de belasting van het Personeel en Mobilair en de schatting voor Contributie tot instandhouding der Schutterij, beide over het loopend Jaar, worden bij deze opgeroepen [illegible] den uitslag daarvan, ten Kantore van den ondergeteekende, te komen vernemen. Terwyl de voorheende belastingschuldigen [illegible] voorts indachtig gemaakt worden aan de voldoening hunner rekening vóór of uiterlyk den 1sten Juny aanstaande ; ten einde alle onaangename regtsvervolgingen voor te komen.

De Koloniale Ontvanger,
O. D. VAN [illegible].

Den 20 Mei 1835.

DE Majoor VAN [illegible], voorziende, dat hy door menigvuldige bezigheden verhinderd zal kunnen [illegible] vóór zyne afreize naar het Moederland, van alle zyne vrienden in persoon afscheid te gaan nemen, hoopt hieromtrent hunne toegevendheid te verwerven, onder de betuiging, dat het hem veel leed doet in het onderhavig geval niet ten volle aan zyn verpligtingen te hebben kunnen voldoen.

Den 29sten Mei 1835.

POST - DIRECTIE.

Curaçao den 26 Mei 1835.

HIERBY wordt ter kennis van het publiek gebragt dat, daar Zyner Majesteits Transportschip Prins Frederik Willem Hendrik, gekommandeerd wordende door den WelEd. Gestr. Heer Luitenant ter Zee der 1e. Klasse C. van der Hart, op den 1sten der aanstaande maand Juny de terug reis naar Nederland zal aannemen, de met dien bodem te verzendene brievenzak den 31sten dezer maand des namiddags te twee ure zal gesloten worden.

De 1e. Commis ter Koloniale Secretary,
belast met de opgemelde directie,
H. KIKKERT.

THE public is hereby cautioned against trusting the Crew of the American Brig Union, A. Turley Master, as no debts contracted by them, will be acknowledged by the Captain or Consignee.

O. M. DACOSTA.

May 28, 1835.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—MEI.

23. golet Aruba Pakket, Selstrum, Aruba
25. —— Helena, Everts, Puerto Cabello
—— Dorothea, Quant, Aruba
—— Amazona, Rotjes, Puerto Cabello
26. —— Comeet, Jansen, Coro
—— Rose Ann, Walter, Rocas
bark Twee Gezusters, Hart, Bonaire
boot No. 4, Hart, Klein Curaçao
—— Especulador, Cumare, Coro
27. golet Grand Canal, De Brot, Isle d' Aves
—— Abeona, Dammers, Bonaire
—— Eagle, Briché, Coro
29. brik Union, Turley, Philadelphia

UITGEKLAARD—MEI.

22. golet Tema, Otamendi,
—— Maria, Marconje,
23. —— Hermosa Susanna, Paul,
—— Fortunes Favorita, Brown,
—— Casualidad, Villavicencio,
25. —— Panchito y Camila, Biñone,
26. —— Dorothea, Quant,
bark Margaritha, Brinow,
—— Twee Gezusters, Hart,
27. golet Aruba Pakket, Selstrum,
—— Amable Lucia, Diedenhoven.
29. —— Deligencia, Mendez,
—— Eagle, Briché,

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
JUNY 1835.

E. K. Donderdag den 4 ten 3 u. 30 m. 's morgens.
V. M. Woensdag den 10 ten 6 u. 's av. *Maan Eclips.*
L. K. Woensdag den 17 ten 7 u. 30 m. 's avonds.
N. M. Donderdag den 25 ten 11 u. 45 m. 's avonds.

NB. De Maansverduistering op den 10 Juny is te Curaçao zigtbaar op het einde der verduistering, en niet langer dan 6 minuten na het opgaan der Maan, van 6 u. 22 m. tot 6 u. 28.

Wy hebben een paar Amerikaansche Couranten van den 6 en 7den dezer doorgelezen. Zy behelzen belangryke artikels over de kwestie tusschen Frankryk en de Vereenigde Staten van Amerika en over de oorzaak des vals van het Engelsche Ministerie, doch welke te lang zyn om in derzelver geheel in ons nommer van heden te worden geplaatst; wy nemen des korteljks het voornaamste gedeelte over, als mede de gewigtige doch bedroevende tyding voor alle vryheidslievenden, des ontydigen dood van den Hertog van Leuchtenberg.

Prins Augustus Charles Eugene Napoleon van Leuchtenberg, is op den 28 Maart subiet aan eene ontsteking in de keel overleden. Deze ongelukkige gebeurtenis kwam als een donderslag over de Portugesche natie, die reeds eene warme genegenheid begon te gevoelen voor den jongen vorst, die zich zelve geheel toegewyd heeft aan het welzyn van zyn aangenomen land. Een groot gedeelte der natie weigert geloof te hechten aan de vertelsels der ziekte van den vorst, en beschouwt zyn dood als een aanslag van verraad op de vryheid van het land. Waarlyk hy was al te verlicht en meende het al te wel om zyn aangenomen volk aan het ryk der duisternis te ontrukken dan dat hy lang had kunnen leven, om zyne daartoe aangewende pogingen, met de gewenschte uitkomst bekroond te zien.

Portugal is wederom blootgesteld aan het dwangjuk des priesterdoms; een gelukkig toeval voor hetzelve is echter, de val van het Tories ministerie; want gelyk men het voor houden wil, is dat het inzigt van het nu afgegane Engelsche ministerie was om eene gunstige gelegenheid aftewachten ten einde D. Miguel weder op den troon van Portugal en D. Carlos op dien van Spanje te stellen. Voor de zaak der menscheid moge de Voorzienigheid zulks verhoeden.

Het lot der jonge koningin is wezenlyk betreurenswaardig. Reeds op haar 16de jaar en slechts twee maanden vereenigd met het voorwerp harer liefde, (want deze verëelyke echtverbindtenis was op liefde gegrond) vindt zy zich weduwe van een man, die zy, in weerwil van vele door vreemde boven tegen haar huwelyk gelegde bezwaren, tot echtgenoot verkozen heeft. Haar lot is betreurenswaardig om dat zy zich thans blootgesteld ziet aan de staatkunde, welke haar ongetwyfeld eene nieuwe verbindtenis zal opdringen, die wel tegen hare genegenheid zal zyn. Koning Lodewyk Philip zal misschien wederom aanzoek doen, om synen tweede zoon den Hertog van Nemours, op den troon van Portugal te plaatsen.

Portugal was tot op de laatste dagteekening van het berigt too, rustig. De Hertog van Terceira, die by het volk en by de krygsmagt bemind is, heeft den Prins van Leuchtenberg in het opperbevelhebberschap vervangen.

De berigten uit Londen loopen tot den 7 en van Parys tot den 10 April.

In de zitting der fransche kamer van gedeputeerden van den 9 werd het ontwerp van wet ter betaling der 25 millioenen schadevergoeding aan de Noord Amerikanen ter beraadslaging voorgelegd; en schoon het verslag van het committee gunstig was, ontmoette dat ontwerp van wet hevige discussien.

De Hertog van Fitsjames had de tribune beklommen, en begon met de aanmerking: dat het betalen der 25 millioenen de reeds bezwaarde schatkist zeer zwaar zoude drukken; en dat het tydstip om die vordering aantenemen slecht gekozen was. Hy vroeg, waarom men in 1830, toen het donder gerucht der July revolutie nog versch in de ooren van ganasch Europa klonk, toen de banden, welke Frankryk aan de andere Europische natien vereenigd hielden, op het punt stonden verbroken te worden, waarom men dan zoodanig een tydstip had gekozen, om eene zaak te vereffenen, welke 20 jaren, hangende geweest is, en nog langer hangende had kunnen blyven, zoo niet eenige geheimzinnige en dringende redenen derzelver vereffening geëischt hadden?

Hierop vervolgde de achtbare gedeputeerde met een verhaal der daad zaken. Hy zeide dat de Hertog de Bassano ver van was om het bedrag van 25 millioenen te erkennen, maar dat de overgave van de Floridas geheel voldoenend aan Amerika was. Hy kon zich niet begrypen dat de Amerikanen die uit het besit van Louisiana groote voordeelen behaald hebben, en wier welvaart zich dagteekent sedert het bestaan van dat traktaat, hetwelk hun het bezit van dat uitgestrekt landschap verzekert, nog zoo hardnekkiglyk en vinnig aandringt met hunne vordering op Frankryk.

De verongelykingen waarover Amerika zich beklaagt, zyn door alle natien van Europa geleden geworden; maar voor die verongelykingen is Amerika alleen vergoed geworden en wel honderdvoudig. Wat heeft Spanje met den inval van 1808 niet geleden? En waar moet het met Frankryk heen, zoo Spanje, volgens het strikste beginsel van regt en billykheid, vergoeding moest vorderen van zoo vele verwoeste steden en vermoorde vredsame inwoners!

De kamer, zeide de redenaar, moest zich te binnen brengen, de onderscheidene vorderingen welke gemaakt zyn, van 12, 14 en 15 millioenen; door elkander genomen, zoude het midden bedrag slechts omtrent 12 millioenen geweest zyn, en deze som, geloofde hy, zoude omtrent de ware oude schuld geweest zyn. Hy was van gevoelen, dat de restoratie, wie men van verkwisting beschuldigd heeft, geene 15 millioenen zoude aangeboden hebben, had zy het regt op eene vordering van 25 millioenen erkend. Amerika had eerst 80 millioenen geëischt, en naar zyn gevoelen, waren die 80 millioenen even zoo regtmatig verschuldigd, als 40 of 25— met andere woorden zy waren volstrekt niet verschuldigd.

Door al de onderhandelingen is het gebleken dat Amerika nooit eenige betaling der bewuste schuld verwacht heeft; het heeft slechts gewenscht van omstandigheden gebruik te maken en zoo veel te krygen als mogelyk is. Hy dacht dat het gouvernement van het regte pad afgeweken was en getracht had de regte waarde der zaak met een aantal cyfers te verduisteren. De geemployeerden van de beide gouvernementen werden aan het werk gezet om klassen te maken van verbrandde, gekaapte en aangehaalde of verbeurd verklaarde schepen, doch de ware kern van de zaak kon niet in die punten gevonden worden. De belangen van de Amerikanen werden beter door de Franschen dan door de Amerikanen zelves behartigd; het was het belang van dezen, om Frankryk met rekeningen te voorzien; maar het fransche gouvernement heeft hun die moeite bespaard en de grootste pogingen aangewend om de billykheid dier vordering te bewyzen. De restoratie had aangenomen om die vordering aantezuiveren, indien dezelve bewezen worde regtmatig te zyn; maar de revolutie van July had een ander weg ingeslagen en onverwyld eene schuld van 25 millioenen erkend in stede van 12, 14 of 15 millioenen.

Het traktaat van 1831 werd gemaakt op eenen zeer onvolkomen en vergrooten grondslag. Na dat het traktaat gemaakt was werden andere dokumenten gezonden, maar zy waren 3 jaren later gedagteekend dan het traktaat. Twintig jaren lang had Frankryk vruchteloos gewacht naar bewyzen; en is het niet eene verwonderlyke zaak, dat nu de betaling geschieden moet, dezelven dadelyk te voorschyn gebragt worden?

Twee andere bewyzen had men uit deze dokumenten afgeleiden. Het eerste was dat Amerika Frankryk beschouwd had als zyn schuldenaar ter somme van 90,600,000 franken! Amerika was zeer edelmoedig om Frankryk te verschonen van de betaling van 65,600,000 franken; en de natie moest dankbaar zyn aan de ministers, om dat zy hetzelve van een zoo zwaren last ontslagen hebben.

Het tweede was dat het gouvernement in 1831 een traktaat geteekend had op naauwkeurige bewyzen, welke hem eerst in 1834 waren geworden! Die bewyzen waren niet alleen na het traktaat, maar zelfs na de stemming over hetzelve voortgebragt. Zy zyn gedagteekend den 7 Juny en het berigt der stemming werd den 7 Mei te Washington ontvangen. Dientengevolge [illegible] voortbrengen derzelven, op zoodanig een tydstip als eene geheime overeenkomst tusschen de twee gouvernementen.

[illegible] in een van dezelve [illegible] maar zyn gevoelen, de V. S. van Amerika niet zoo zeer aandringen op de betaling, maar wel op de erkenning van die schadevergoeding enz.

De Hertog van Fitsjames heeft nog lang uitgewyd over die kwestie en werd door verscheidene andere leden daarin gevolgd.

Tot de dagteekening van den 10 April wist men niet, maar luid dezer Couranten, welke de uitslag dier beraadslagingen zal zyn; maar wy hebben mondelyk vernomen, dat het voorstel verworpen is.

Op denzelfden dag der beraadslaging was het fregat der Vereenigde Staten, de Constitutie, van 60 stukken geschut, Commodore Elliot, te Havre aangekomen, om den Amerikaanschen Ambassadeur aftehalen; en op dienzelfden dag kwam de Fransche Ambassadeur op een Amerikaansch schip te Havre aan.

Op den 7 April had Sir Robert Peel voor de tweede maal eene neerlaag in het Lager Huis gekregen, en op den volgenden dag namen de ministers hun ontslag.— Deze gebeurtenis had plaats ten gevolge eene voorstel gedaan door Lord Russel op den 31 Maart, dat het huis zich in een Committee zoude vormen om de bevoegdheid tot het aanwenden van eenig overschot der kerkelyke eigendommen, voor de opvoeding in Ierland, zonder onderscheid van godsdienst, in overweging te nemen. Dit voorstel werd hevig door de ministeriele party be-streden en op den 3 April beslist met 322 stemmen vóór en 289 stemmen tegen, dus eene meerderheid tegen de ministers van 33 stemmen. Op den 7 stelde Lord John Russel voor om het doorgegane voorstel in de *Tithe Bill* (het ontwerp van wet ter afschaffing der tiendens) in te sluiten of er onder te doen begrepen worden. De ministers hadden wederom eene meerderheid van 27 stemmen tegen zich.

De *London Standard* van den 4 April bevat, op grond van eenen partikulieren brief een berigt over een gevecht tusschen het Engelsche oorlogschip Canopus en drie Russische oorlogschepen, die door de Dardanellen hadden willen dringen. De Canopus was deerlyk gehavend en had 6 man dooden en vele gekwetsten.

De berigten uit Spanje waren niet belangryk. Generaal Mina had in een gevecht te Elzaburn, voorgevallen op den 12 Maart, eene wond door een geweer kogel, in den schouder gekregen.

TADLEYRAND.

(Uit de *Zeitung der Eleganten Welt.*)

Vervolg van No. 20.

In Juny viel de bekende vlugt van Lodewyk XVI voor, die slechts tot aan Varennes mogt komen. Daarby werden weder zeer ongunstige geruchten aangaande Talleyrand verbreid. Men sprak, dat hy in dien tyd groote sommen van het Hof had ontvangen, en dat hem 80,000 fr. ontstolen waren. Te vergeefs liet hy door den druk openbaar maken, dat hy ongelukkiglyk voor zoodanig verlies beveiligd was; hy daalde in de gunst des volks.

Kort daarop werd hy als attaché by een gezantschap door den Koning naar Londen gezonden, hetgeen aanleiding tot steeds sterkeren weêrzin tegen hem gaf — men meende, dat hy nu eens voor den Koning, dan weder voor den Hertog van Orleans intrigueerde. Eerst omstreeks September 1792 kwam hy naar Parys terug. Intusschen was de Koning den 10 Augustus gevallen, en Talleyrand had het alleen aan Danton's persoonlyke genegenheid te danken dat hy nog weder uit de hoofdstad mogt geraken. Met een door Danton eigenhandig geschreven pas vertrok hy met den mogelykst spoed weder naar Londen.

In de yzeren kist des Konings vond men papieren, welke Talleyrand verdacht maakten. Vruchteloos zond hy een geschrift te zyner regtvaardiging aan de Conventie. Het decreet van aanklagt tegen hem bleef dus in volle kracht. Hy toonde weinig lust om terug te keeren, en werd dus op de algemeene lyst der Emigranten gesteld. Maar de Emigranten in Engeland verklaarden hem voor eenen spion der Jacobynen [illegible] binnen drie dagen uit Engeland.

Hy begaf zich naar Noord-Amerika; doch ook daar vertrouwde men hem niet. Men meende hem met eene witte kokarde gezien te hebben. Hy [illegible] der scheep gaan, en [illegible] Hamburg. Intusschen was de [illegible] tegen hem te Parys ingetrokken, en hy kon terugkeeren. Mevrouw van Stael, met welke hy briefwisseling hield, had den beroemden Chénier voor hem gewonnen; deze wist hem in de Conventie te regtvaardigen.— Nu maakte hy spoedig toebereidselen om naar Frankryk terug te keeren; want hy verlangde naar bezigheid en voordeel of schoon hy aan Mevrouw de Genlis betuigd had, dat hy geen deel meer aan de openbare zaken zou nemen, dewyl hy voor zyn gansche leven daarvan verzadigd was.

Talleyrand had steeds gaarne met vrouwen te doen. Te Hamburg leerde hy ook eene Oost-indische, zekere Madame Grandt, kennen, en toonde veel belangstelling in haar. Deze Madame Grandt is het, van welke hy zeide: "Zy heeft geene voorvaderen, maar een hart; en zy zal my nooit van eigenbaat en ondankbaarheid beschuldigen." Mad. Grandt is dus eene belangryke persoon in de Geschiedenis.

Hy kwam te Parys en zocht zich in te dringen. De woeste, bloedige tyd was voorby. Het Directoire was thans aan de orde. Barras werd spoedig door zyne beschaving en aangename manieren gewonnen; Rewbell bewonderde in hem den doorslepen diplomaat; Carnot alleen was onverbiddelyk. Hy schilderde hem, even als hy nog wordt geschilderd, toen hy tot Chénier zeide: "Hy brengt al de ondeugden der oude Regering met zich, zonder ééne van de deugden der nieuwe aangenomen te hebben; hy heeft volstrekt geene beginselen, maar verandert, gelyk men van kleederen doet, naar wind en weder. Hy was filozoof, toen filozoof mode was; thans is hy republikein, dewyl men het heden ten dage zyn moet, om iets te worden, en morgen zal hy de onbeperkte alleenheersching uitroepen, als dezelve hem voordeel aanbrengt. Ik wil van hem tot geenen prys iets weten. Zoo lang ik aan het staatsroer blyf, zal hy stellig niets worden." Zoo sprak de onverzettelyke Carnot, de Aristides der Franschen, dien zelfs Napoleon niet kon doen wankelen—en hy hield woord.

Dat was een magere tyd voor Talleyrand, en hy scheen dikwerf niet zeer opgeruimd, als hy Mevrouw van Stael bezocht. Hy deed pogingen, om zich in de gunst van den Graaf van Provence, later Lodewyk XVIII, te dringen; maar de Emigranten riepen ach en wee over hem. Zyn scherp oog zag intusschen verder. By de schoone, ligtzinnige weduwe van den Generaal Beauharnais vond hy dagelyks dien jongen Generaal, welke den 13 Vendémaire door zyne beradenheid en door zyn kanonnen het Directoire gered had. De kleine Corsikaan was smoorlyk verliefd op Josephine Beauharnais, en als zyne minnary hem niet bezig hield, toonde hy zich even verdrietig als Talleyrand, dewyl hy niets te doen had. Men wil, dat Mevrouw van Stael destyds, of een weinig vroeger, den kleinen (*) meermalen met hare beurs te hulp is gekomen. Talleyrand was de eerste, die den [illegible] Bonaparte raak noemde, en Mevrouw van Stael noemde dien by Barras. "Dat is uw man," plagt Talleyrand tot de leden van het Directoire te zeggen, "hy heeft u gered." En hy moet eerkelyk Barras overgehaald hebben, om den jongen Bonaparte het leger in Italie [illegible]

Mevrouw van Stael hield voorts by Barras gedurig aan, dat men Talleyrand toch eene plaats in het Directoire zou geven.— Maar deze had geene al te gunstige meening van de geestryke vrouw. Hy zeide [illegible] Uit een [illegible] in 't vierkant weeft zy honderd ellen. Ik ken haar zoo goed, dat ik haar slechts die groote geheimen vertel, welke ik gaarne algemeen bekend wil hebben. In weerwil van deze voorzigtigheid, laat zy toch steeds my duizendmaal meer zeggen, dan ik haar medegedeeld heb. Wilt zy Bonaparte te bemagtigen, zoo zou zy hem met hemel en hel in oneenigheid brengen, de planeten en onze aarde niet te vergeten."

Maar Talleyrand [illegible] in de openbare meening gedaald; men kon hem nog niet in het bewind brengen. Dezelfde Chénier, door wiens voorspraak Mevrouw van Stael zyne terugkeering bewerkte, zeide eens van hem: "De Abt Maurice [illegible], nadat hy Monarchist en Orleanist geweest is en geen Robespierist kon zyn, dewyl Maximiliaan niets met hem te doen wilde hebben, eene Directorist worden in de hoop van verder datgene te zyn, wat de Regering een weinig later zal worden. Hy gelykt eene Spons, die alle vocht tot zich neemt, met dit onderscheid echter, dat de spons wedergeeft, wat men aan dezelve vertrouwt, daar onze vriend alles voor [illegible] buit verklaart."

De omstandigheden werden steeds drukkender voor hem. De gewezen Kerkvoogd kon geene koets meer betalen; hy reed dus in eene cabriolet, en verteerde zyn laatsten louis-d'or. Desniettemin bevond hy zich in alle salons, toonde eene fijne beschaving, was aandig, geestig, glimlachtend, en smachtte naar politiek, kortom, de man was regt innemend. By Mevrouw de Montesson, de Hertogin-weduw van Orleans, naar het beste gezelschap van Parys zich destyds verzamelde, was hy dagelyks. Iemand, die door zyne bevallige manieren betooverd was, zeide eens: "Talleyrand is zoo beminnelyk, dat een vrouw hem niets kan weigeren." Mevrouw de Montesson antwoordde daarop: "Haar gaarne niet, maar wel haar vertrouwen."

Dagelyksch begaf hy zich toen naar het hôtel Salm, alwaar de constitutionele Club vergaderde, welke Benjamin Constant opgerigt had. Met de vurigste genegenheid verdedigde hy hier het Directoire, en bragt het eindelyk zoo verre, dat de storm tegen Carnot begon.

Barras en Larévellière sloegen voor, hem tot Minister van Buitenlandsche Zaken aan te stellen. Carnot sprong met een' vloek van zyn stoel op, en riep in drift: "Wat! dit spitsboef van een' paap! deze intrigant, die ons allen, den eenen na den anderen, openlyk op de markt voor eene kleine winst zou verkoopen! —

"Wien heeft hy dan reeds verkocht?" vroeg Larévellière gemelyk. —

Carnot. Wien? Vooreerst, zynen God.

Larévellière. Hy geloofde niet in God.

Carn. Waarom diende hy Hem dan? — Verder, zynen stand.

Lar. Uit filozofie.

Carn. Uit eerzucht. Eindelyk zynen Koning.

Lar. Hebben wy regt, hem dit alles een vergryp aan te rekenen?

Carn. Hoor, Larévellière! Gy moogt my, zoo gy wilt, met den Duivel vergelyken, en ik zal er om lagchen; maar ik zou razend worden, zoo gy my met dezen mensch op ééne ry steldet.

Carnot werd overstemd, en den 30 M[illegible] Charles Maurice Talleyrand Minister van Buitenlandsche Zaken.

Omstreeks dezen tyd begonnen Napoleon's overwinningen in Italie. Hy drong den [illegible] Talleyrand schreef hem zeer vleijende brieven. In 1786 had Bonaparte namelyk eene pryevraag by de Akademie van Lyon voldoende beantwoord. De slimme Minister, die daarvan wist, liet alle de papieren der Akademie doorzoeken, tot dat hy den jongen Veldheer zyne oplettendheid bewyzen en de Verhandeling afzenden kon.— Doch, tot groote ergernis van den Minister, wierp de Veldheer dezelve op het vuur.

Aan den klaauw kende Talleyrand den leeuw. Toen het Directoire den terugkeerenden overwinnaar op eene zeer schitterende wyze ontving, hield Abt Maurice eene hoogdravende redevoering, die eenigermate den 18 Brumaire reeds voorspelde.

Om dezen tyd verspreidde zich algemeen het gerucht, dat Talleyrand zyn werk door een' ander liet opstellen—dat hy wel schranderheid, maar geene kennis had.— Hy hield zich, alsof hy van dat alles niets bemerkte.

In 1798 reed hy op een' dag [illegible] naar Bonaparte, om hem te bewegen, dat hy het jaarfeest der onthoofding van Lodewyk XVI moest komen bywonen. Bonaparte wilde [illegible] het dooden van een' [illegible]. De gewezen Abt bestormde [illegible] met allerlei kunstgrepen en spitsvondigheden, zoodat Bonaparte eindelyk wel moest besluiten, daar geen ander Generaal terugbleef, [illegible]

(Het vervolg hierna.)

(*) Bonaparte, die, gelyk bekend is, door zyne vrienden de kleine Korporaal werd genoemd.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. [illegible] MULLER & J. F. NEUMAN [illegible] in de Willemstad, Breede Straat, Wyk No. 76. De prys derzelve is f12. [illegible] 's jaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.